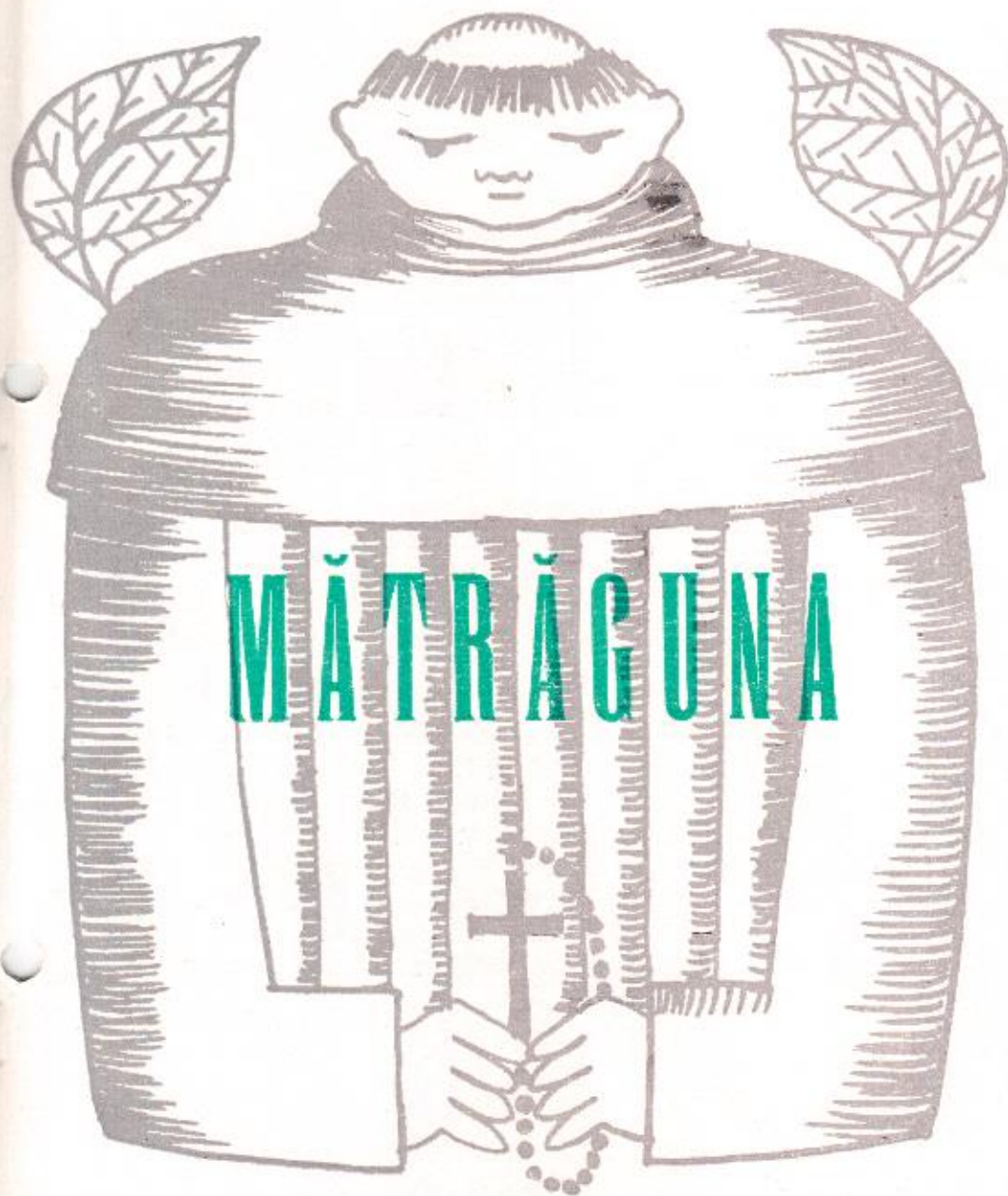

TEATRUL DRAMATIC BAIA MARE

„Slabe versuri, spunea De Sanctis, dar sfișietoare. Risul lui, rod al durerii”

Da, dar să nu uităm că autorul acestor „slabe versuri” a constituit suculentul teren pentru Carlo Goldoni, părintele Teatrului național italian, Mătrăguna anilor 1520 aducând pe scenă o lume frumos și adevărat diversificată prin care recunoaștem Florența acelor timpuri.

Sub canavavaa unei intrigi amoroase posibile asistăm la o năstrușnică înlănțuire de situații și, aici intervine măiestria autorului, situații comice aparent șarjate în care întâlnim o faună umană reală formată din caractere care se animă pentru a scoate la iveală minciuna morală, vulgaritatea, interesul satisfăcut de puterea banului, toate cele înșiruite fîntînd sub egida „sfintei” biserici a vremii.

Publicului spectator de astăzi împreună cu cei opt talenți interpreți vrem să le prezentăm un studiu profesional de comportare și relație scenică, în cadrul căruia strădania noastră primă a fost de a creiona desfășurarea, caracterologică și temperamentală a fiecărui personaj fără de a face apel la îngroșări gratuite. Nu-l vrem văduvit pe spectator de buna dispoziție cu care vine pregătit să vizioneze o comedie de Machiavelli. Dimpotrivă. Vrem să fim pe placul și înțelesul tuturor, avînd în vedere însă, ținuta profesională a acestei nobile credințe : scena.

MAGDA BORDEIANU

MĂTRĂGUNA

comedie în trei acte de
NICOLLO MACHIAVELLI

în românește de N. Al. Toscani

DISTRIBUȚIA

Callimaco	DAN ANTOCI
Siro	VASILE GRADINARU
Messer Nicia	TEOFIL TURTURICĂ
Ligurio	MIRCEA GRAUR
Sostrata	JENY PETRESCU
Călugărul Timoteo	ION UȚĂ
O femeie	ECATERINA SANDU
Lucrezia	DOINA GLĂVUȚ EUGENIA JURCĂ

Direcția de scenă

MAGDA BORDEIANU

Scenografia

DOINA LEVIȚA

MUZICA

Liviu Berlioz

Regia tehnică
NELY MARCU

Sef serv. producție
AVRAM BĂBAN

Suflet
VALENTINA GRAUR

Colaboratorii tehnici: Ungureanu Constantin, Mastru electrician, Pavel Făuraru, electrician, Czompa Francisc, maestru sonorizator, Nagy Carol, maestru minutor decor, Stana Mioara, peruchieră, Stevenschi Ludovic, pictor decor, Fabian Ecaterina, maistră croitorasă, Mureșan Mircea, maestru croitor, Meszaros Ghizela, croitorasă, Nedila Simion, Mureșan Dumitru, croitori, Boigos Ludovic, maestru tâmplar, Nyiri Iosif, Pop Ștefan, Medan Nistor, tâmplari, Orosz Maria, Chiriuș Emilia, cabinieră, Daubner Elisabela, recuziteră, Bologh Andrei, mobilar, Mociran Dumitru, Pop Daniel, Popstan Alexandru, Cadar Gheorghe, minutori decor, Neamțu Dumitru, Chira Vasile, mecanici.

MACHIAVELLI

Capodopera creației dramatice a lui Machiavelli este **Mătrăguna**. Istoria literară vede în ea principala realizare de teatru din Cinquecento și una din operele reprezentative ale repertoriului universal.

A fost scrisă în anii de retragere. Data precisă nu se cunoaște, știm însă că în 1520 piesa este terminată. Prima oară a fost reprezentată la Florența, probabil de către o companie de actori specializați în spectacole populare. În 1520, la Venetia, a cunoscut un succes remarcabil. Papa Leon al X-lea, sesizându-se de succesul ei, a cerut să fie reprezentată și la Vatican.(...)

Personajele păstrează nume clasice: Nicia, Callimaco, Lucrezia, Ligurio, Sostrata, Sirio. Se păstrează și o specializare tradițională, ca în comediile lui Plaut și Terențiu: prostul solemn păcălit de toți, tânărul ce se îndrăgostește intempestiv, servitorul, parazitul, intermediarul. Se simte, în același timp, și un aer nou, viguros, susținut prin vioiciunea dialogului și verva comică. Asistăm la un comic mai consistent, mai cuprinzător, depășind direcțiile mult bătătorite ale farsci ușoare. Măștile nu sînt numai măști; există la fiecare cite un amănunt caracteristic, care le dă viață proprie. În locul vechilor construcții fantastice se instalează acum o

tendință mai sobră, mai pătrunzătoare, aplecată spre realități sociale și psihologice. Există încă momente în care s-ar părea că domină comicul de situație; totuși principala susținere a piesei nu se bizuie pe acest comic, ci pe zugrăvirea de moravuri și caractere. Se obține astfel ca părțile de imoralitate din piesă să capete o savoare amară, serioasă, ferită de vulgaritate. Spre deosebire de ce am întâlnit în multe piese ale timpului, avem de-a face nu cu personaje de împrumut, manierizate, ci cu personaje italiene, din societatea florentină, cu trăsături autentice.(..)

Din primul moment, **Mătrăguna** a înregistrat succese mari. Faima ei s-a întins repede și în alte țări. La Fontaine, într-una din povestirile sale, dă o adevărată analiză a piesei. Vol-

MĂTRĂGUNA

taire o așază, ca putere de a zugrăvi epoci și moravuri, în rind cu comediile lui Aristofan. Macaulay se ocupă de ea în celebrele **Biographical Essays**, socotind că doar unele comedii ale lui Moliere au putut s-o întrecă. Goldoni, în secolul al XVIII-lea, găsește în opera acestui înaintaș premise pentru creația sa dramatică și pentru reforma pe care avea s-o implinească în comedia italiană. Astăzi, **Mătrăguna** continuă să figureze în repertoriile teatrelor și să stimuleze interesul istoricilor literari.

Ion Zamfirescu

din ISTORIA UNIVERSALA A
TEATRULUI

DOINA LEVINȚA : schițe de costume

